

Harry Lingström Tveten Fresland!

Holms Släkregister.

Släkten härstammar från gården Helga-
bo i Mellor socken på östra sidan af sjön
Bullaren vid foten af Kynne Fjället

Anders Andersson och Hustru

Född: 1769
Dögd: 1838

Född: 1774
Dögd: 1858

Gifta:

Son, Olaf Andersson, Född 10. April, 1815

Gift med i Föd i juli 1892

Enso Karolina Andersson, Född: Nov 24 1824

Dödd af: Föd d. 20-2-1907

Anders Eriksson och Maria Larsson

Född: 1782
Dödd: 1862

Född: 1790
Dödd: 1855

Tio barn var födda af Olaf och Enso
Andersson. Det är rekord af sli:

- 1) Anna Maria, 2) Karl Johan, 3) Fredrik,
- 4) Anders, 5) Alfred, 6) Otto.

Anders, Alfreds och Otto's Svenska namn var Olsson. Deras faders namn var Olaf Andersson. Sedan i Sverige var alla barnen tog sin faders första namn som sitt efternamn.

Olaf och Eva Andersson och tre of deras barn immigrerade to 4 Förenta Staterna. Anders Olsson var sjöman och kom till U.S. före han gifte sig 1878. Otto Olsson kom 1882 vid 20 års ålder. Olaf och Eva Andersson deras föräldrar anlände 1892; men deras far Olaf dog några dagar efter ankomsten till bestämmelseorten i U.S.A.

I 1900 Alfred Olssons familj immigrerade. När de kom till Förenta Staterna de ändrade sitt namn till Holm för "H" Helgebo och emedan det var så många med namnet Olsson, Andersson o.s.v.

1) Anna Maria Olsson: Gift med Ivar Långström
Född: 27. Febr. 1844 F: 8. maj. 1825
Död: 16. " 1936 D: 9. Sept. 1898.

Barn.

1. Augusta Långström: Gift: ~~Holmberg!~~
F: 22. Febr. 1867
D: 7. Aug. 1935 ~~En son:~~

2. Axel Långström, Gift:
F: 28. ~~Jan.~~^{Febr.} 1868.
D. i Norge 26. Jan. 1935

3. Karl-Johan Långström (Ogift.)
F. 28. Jan. 1871
D. ~~28.~~ 14. Nov. 1944.

4. Gustaf Långström, Gift med Emelia Andersson
F. 28. Jan. 1873 F. 19. Juli. 1881.
D. 17 Mars 1956 G. 25 mars 1974.

Barn!

1) Agnes Långström: F. 14. Jan. 1902. Gift med

Jack Reynolds.
Barn!

① Doreen Reynolds

F. 28. juli 1928

D. 21. Febr. 1945

Andra giftermålet till Edwin Almkjeld

② Clarence Långström; Gift: Pearl Cyrus

F. 2. Apr. 1904

Barn!

1. Eugene Långström

F. 25. Nov. 1951

③ Helen Långström Gift: Roy Schumaker

F. 12. Aug. 1906

D. 15. " 1948

Barn.

1. Dennis Schumaker

F. 9. Nov. 1932

④

(4) Elisabet Långström Gift: Donald Weidauer
Född: 18. juli 1909

Barn:

1. Karen Weidauer
F. 10. jan. 1940
2. Carol Weidauer
F. 25. Dec. 1942

(5) Adolf Långström Gift: Leslie Hudson
F. 13. Apr. 1916.

Barn:

1. Olve Långström
F. 8 Dec. 1938
2. Jerry Långström
F. 15. juni 1940
3. Richard Långström
F. 7 Sept. 1949
4. Ricky Långström
F. 19. juni 1953

⑤ Anna Hedvig Långström gift- Holmberg
F: 13. Mars 1875
D: 13. Okt. 1949

Barn:

Toiv Hilding f. 20 febr. 1911. d. 25 nov. 1941.

Erlaud Valfrid f. 1 jan. 1918

⑥ Matilda Långström (Gift)
Född. 28 Oktober 1888
D: 2. Mars 1949.

Barn:

Gunnar Harry född d. 1 okt. 1915.

II. Karl Johan Holmberg Gift
Fødd: 30. juli 1846
D: 30 juli 1914
Barn 10

171 Fredrik Olsson Gift Adela Andersson
F: 17 Nov. 1853 F: 17. Nov. 1853
D: 12. April 1930 D: 9. Dec. 1941

10 Barn

- 1.) Hanna Kristina. 3.) Herman
- 2.) Victor Emanuel 4.) Hanna 2nd
- 5.) Maria Elisabet 6.) Emma
- 7.) Anna Karolina. 8.) Herman 2nd
- 9.) Karl Johan 10) Tekla Alida

① Victor Holm Gift Frida Söckvist
F: 12. Jan. 1879 F: 16. Sept. 1888.

Bokenes författare. D: 11. April 1928

Barn

1. Eva Svea Holm Gift Alex Passamani
F: 6 Juli 1907 F: 17 Mars 1903

Svea dog 11. September 1946

2. Aurora Linnea Holm Gift Russel Lovey
F. 15. April 1911.

3. Karl Gustaf Holm Gift Helen Staull
F. 28. Jan. 1913 F. 11. Jan. 1924.
Barn 4.

1.) Albert Holm
F. 2. Dec. 1943

2.) Karl Holm
F. 8. Okt. 1947

3.) Terry Lee Holm
F. 16. Nov. 1952

4.) Wayne (Gustaf) Holm
F. 11. Maj 1960

4.) Anna Greta Holm gift Murray Baker
F. 13. Mars 1920 F. 8. Dec. 1914.

1. Peter Baker F. 15. April 1947

* Kathy Baker F. 11. Juni 1950

3. Curtis Baker F. 31. Augusti 1953.

Gift 2: a gången till Jenny Söderström
F. 22. Nov. 1891

II Maria Elisabet Holm Gift Johan Samsson
F. 16 Mars ¹⁸⁸⁵ D. 10. Apr. 1962 F. 14. Juni 1878
D. 10. Apr. 1962 D. 4. Aug. 1939

Barn:

1. Arnold Samsson gift Eva Kovak
F. 13. Juni 1909
D. 29. Dec. 1945

Grant Samsson
F. 7. April 1943

2. Harold Johan Samsson gift Margret Totolo
F. 25. Aug. 1910

Barn:

- (1.) Jedy Samsson
- (2.) Sul Samsson
- (3.) John Samsson

3. Etta Elida Samsson Gift Frank Elders

F. 11. Maj 1913

1. Brian Elders F. Aug. 1948

4. Etta Samsson Gift Edward J. Cardinal

F. 27. April 1914

5. Aina Marjorie Samsson Gift William Jacks

F. 2. Juni 1916

6. Mabel Samsson** Gift James Treleaven

F. 3. Mars 1920

1. Donald Treleaven

F. 1. Febr. 1948

2. David Treleaven

F. 22. Februari 1949

7. Alf Samsson** Gift Eugenia Kock

F. 3 Mars 1920

God

** memas Twillingar

8. Clarence Samsson Gift. Doreen Delmore
F. 30 Jan. 1925

③ Karl J. Holm gift Violet Whiteman
F. 19. Apr. 1895 F. 14. Mars 1907
Barn.

1. June Holm Gift. Erik A. Bishop
F. 8 juni 1930 F. 6. juni 1931.
Barn

{ 1. Penny Bishop F. 17. Okt. 1952
Dennis " " 6. Nov. 1953
2.)

3. Timothy Bishop. F. 28 Dec. 1954

2. Charlotte Holm Gift. Leonard Beacham
F. 11. Okt. 1933 F. 7 Jan. 1932
{ 7. Linda Beacham F. 4. Dec. 1951

4. Alida Holm Gift Karl Karlsson
F. 26. April 1898 F. 27. Jan. 1898

1. Margaret (Peggy) Karlsson Gift Allan Holway
F. 21. Dec. 1919 F. 21. Jan. 1916

(1. Bradley Holway
F. 14. Nov. 1951

IV. Anders Holm Gift Anne Petersson
F. 21. Jan. 1848 F. 28. Maj 1856
D. 10. Mars. 1917 D. 30. Sept. 1897

Barn.

1. Oliva Kristina Holm F. 12. Dec. 1878

(2. Mary Holm Gift John Ferns
F. 9. Okt. 1880

1. Victor Ferns

F. 20. Sept. 1895

D. 6 Okt. 1918

Andra giftet till Lorens Högge,

F. 30 juli 1862

D. 27. Dec. 1913.

1. Emma Hegge Gift Elmer Lyden
F. 1. Okt 1899 27. Okt. 1920

- (1. Coraean Lyden - F. 12. Aug. 1921
- 2. Arlene Lyden - F. 13. April 1924
- 3. Richard Lyden - F. 4 mars 1930
- 4. Dale Lyden - F. 1 Nov 1937.

(2. Lillie Hegge - Gift Charles Doonan
F. 28. Maj 1901

1. Kennet Doonan gift Betty Abraka
F. 12. Nov. 1920

(3. Clara Hegge Gift Wm Hartwick Olsson
F. 27. Apr. 1903 Okt. 27. 1920

- (1. Betty Olsson F. 14. juli 1927
- 2. William Olson F. 8. Jan. 1926

(4. Hattie Hegge Gift Louis Oldewirtes
F. 13. juli 1907 14 Okt. 1925

Barn

1. Norma Jean Oldewurtel
F. 1. Nov. 1930
2. Beverly Oldewurtel
F. 2. Maj 1932
3. Darlene Oldewurtel
F. 11. Okt. 1937.

5. Anna Hegge Gift Carl Swanson
F. 23. Juli 1911

1. Carl Swanson F. 10 Jan. 1929
2. Roy Swanson F. 15 Mars 1930
3. Gloria Swanson F. 9 Mars 1934
4. Raymond Swanson F. 8. Nov. 1935
5. Lorraine Swanson F. 14. Apt. 1941
6. Myron Swanson F. 22. Aug. 1943
7. Dean Swanson F. 15. Maj 1946
8. Keith Swanson F. 30 April 1953

6. Louise Hegge Gift Milton Wood
F. 4. Nov. 1913

Second, andra giftet Aroid Sundqvist

- (1. Steven Sundqvist F. 16. juli 1953
- (2. Bradley Sundqvist F. 4. Jan. 1956

Tredje giftermål - Charles Larson 3. jun 1944

3. Pattie Holm Gift. John Rialson
F. 20 Mars 1888 F. 3. Mars 1884

1.
1. Margaret Rialson gift William Helgeson
F. 28. Maj 1909
Barn!

(1. Clarice Helgeson Gift. Harlan Evans 5. Nov. 1937
A. F. 1 Dec. 1930

(2. Marlys Helgeson Gift Stanley Stuts 30 Dec. 1937
1955

2. Luella Rialson Gift. Oskar Helgeson
(F. 11. April 1911

Barn.

1. Elaine Helgeson F. 26. April 1938

2. Janice Helgeson F. 8. Maj 1940
3. Marlene Helgeson " 30 Jan. 1945
4. Eunice Helgeson " 21. Okt. 1947

3.) Julius Rialson Gift. Dagny Runkholt
F. 26. April 1913.

Barn.

1. Norma Rialson F. 7. Dec. 1946
2. Kennet Rialson " 10 Maj. 1950

4. Marvin Rialson Gift. Arlene Bobnagel
F. 5. Sept. 1950

Barn.

1. John Rialson F. 3 Jan. 1951
2. Lynnette Rialson F. 24. Juli 1952
3. Robert Rialson F. 1. Febr. 1957

5. Lucille Rialson Gift: Stanley Ingebritson
F. 9. Mars 1924.

Barn

1. Mary Ingebritson F. 28. Dec. 1943

2. Janet Ingebritson F. 29 Juni 1945
3. Annette Ingebritson F. 19 April 1949

4. Carl Holm Gift: Beulah Glissman 23. Dec 1939
Barn: Kennet Holm F. 28 April 1941

Anders Holm's andra gift till Kate Johnson
F. 18. Juni 1859
D. 1 Maj 1939

V. Alfred Holm Gift: Johanna Euderson 16. Okt. 1874
Barn:

f. Olivia

F: 8. Maj 1851

D: 9 juli 1926

F: 20 Mars 1851

D: 13. juli 1936

Barn:

1. Olivia Holm Gift: Horace Mareng 1899

F: 20 Jan. 1876

D: 9. juli 1926

~~F: 20 Mars 18~~

5. Jan. 1871

D: 4. Febr. 1920

Barn

1. Grace Marengo Gift: Harry Piffner
F: 31. Aug. 1900
D: 9 Febr. 1959
2. Raymond C. Marengo Gift: Myrtle Marlow
F: 24. Oktober 1902
3. Adeline Marengo Gift Harry Kranz
F: 8. Dec. 1904
4. Ekka Marengo Gift: Teodor Helgeson
F: 2 April 1907
5. Harriet Marengo Gift: Leonard Wesche
F: 27 Nov. 1911
6. Horace Marengo jr. Gift: Marjorie Larson
F: 19. Okt. 1913.

2. Gerda Holm Gift Ole Klepstad
F: 31. Dec. 1877 F: 1. Sept. 1875
D: 21. Febr. 1935 D: 20 Maj 1949
Barn: Gladys Klepstad Gift: Joseph Mockford
Född: 24. Juni 1902

3. Oskar Holm F: 25. Sept. 1880, D: 26. Sept. 1906

4. Maria (Minnie) Holm, Gift: Siver Severson
F: 2. Mars 1884 F: 16. Juni 1880
D: 24. Februari 1939

1. Barn som dog som spä.

5. Past. Bernt Holm Gift: Amanda Swenson
F: 15. April 1887 F: ^{7 juni 1916} 21 juni 1890 + 17/3/1966

5 Barn:

2nd Hustru: Hulda Eonidia Carlsson 8/6/1887

1. Astrid Holm Gift: Herb F. Croon
F: 3. Okt. 1917

2. Comm. Paul Holm Gift: Ardis Grunditz
F: 7. Mars 1919

3. John Holm
F: 20. Okt. 1922 Gift: Betty Boyer

4. Ruth Holm F: 7 April 1926

5. Pastor David Holm Gift: Darlene Olsson
F: 7. Jan. 1931.

VI John Holm Gift: Arny Bliesman
F: 18. Jan. 1890 F: 11 Juni 1900
1 Barn

1. Helen Holm Gift: Raymond J. Franklin
F: 17. Sept. 1919 F: 11. Nov. 1922
Barn:

1. John Franklin F: 1. April 1951
2. Kristine Franklin F: 27. Febr. 1954

2. June Holm Gift: Reuben Johansson
F: ~~12~~ 22. Juni 1921 F: 18. Aug. 1918
2 Barn:

1. Livi Johnson F: 18. Jan. 1954
2. Debra Johnson F: 31. Maj 1958

3. John Holm Gift: Polanda Bigelow
F: 15. Febr. 1923 F: 30 Okt. 1930

3 Barn.

1. Janis Holm F: 7. Oktober 1948
2. Jackelyn Holm F: 26. Mars 1950
3. John Holm F: 24. April 1955

VI, Otto Holm Gift: Caroline Anderson
F: 7. Maj 1862 F: 19. Nov. 1862
D: 10. Jan. 1954 D: 21. Juni 1955

1. Oskar Holm Gift: Helga Robert ¹⁹¹³ 19. Mars ~~1888~~
F: 4. Sept. 1888. F: 14. Dec. 1893

Barn

1. Evelyn Holm Gift: David Hillkvist
F: 17. Jan. 1914 (Doy 19. Mars 1959)

3 Barn

1. Donald Hillkvist
F: 5. Febr. 1938
2. Carolyn Hillkvist Gift Orlin Lust _{field}
F: 3. Dec. 1939
3. Jane Hillkvist
F: 1. Nov. 1952

2. Elnora Holm Gift Gilbert Hill
F: 15 Nov. 1916. (Död 12. Maj 1951)
Barn

1. Mary Ellen Hill Gift Roger Johnson 22 Aug.
F: 19 Dec. 1941 1957
1 Barn.

1. Jeffrey Johnson F: 8 Maj 1960

2. Karen Hill F: 11 Mars 1946

3. Janet Hill F: 11 Juli 1950

Andra giftet till William Koch.
1 Barn

1. Laurie Ann Koch född 10 Mars 1960

3. Eleanor Holm gift Clarence Schwanebeck
F: 21 April 1926
1 Barn.

1 Mark Schwanebeck F: 19 Aug. 1957

2. Victor Holm gift: Mattie L. Frisvold ¹⁹¹⁷ 28. Juni
F: 16. Dec. 1891 F: 16. Sept. 1894
D: 19. Okt. 1920

1. Barn

1. Alivene Holm Gift: Herbert Schons 3. Sept.
F: 15. Juli 1919 1941

3 Barn:

1. Joanne Schons F: 21. Jan. 1943

2. Richard Schons F: 9. Febr. 1946

3. Larry Schons F: 22. Maj 1958.

Victor Holms 2. gifte Agnes Jacobson
5. Mars 1924
F: 7. Mars 1890

1. La Vern Holm Gift: Verona Smerling
F: 17. Dec. 1925

Barn

1. Nancy Holm F: 24. Aug. 1951

2. Barbara Holm F: 24. Aug. 1952

3. Steven Holm F: 25. Maj 1956.

2. Wallace Holm Gift Shelby Pierce
F: 18. Okt. 1927

3 Barn

1. Debra Holm F: 25. Nov. 1957

2. David Holm F: 7. Juli 1954

3. Douglas Holm F: 12. Juni 1956

3. Albin Holm Gift: Erna Tomschin ¹⁹¹⁸ 14. mars
F: 31. Jan. 1894 F: 12. Maj 1896

D: 13. Juni 1960.

Barn

1. Otto Holm **

F: 9. Oktober 1918,

D: 9 " 1918

2) Charles Holm **

F: 9. Oktober 1918

D: 9. Oktober 1918

3. Eugene Holm Gift: Bernetta Averill

F: F: 29 Mars 1920 F: 26. September 1926

3 Barn

1. Cynthia Holm F: 26. July 1960
2. Garnet Holm F: 15. April 1953
3. Loren Holm F: 9. Mars 1957.

4. Le Roy Holm Gift: Laverne Alis
F: 24. December 1924

2 Barn

1. James Holm F: 2. Febr. 1948
2. Bobby Holm F: 24. Febr. 1949

5. Bernard Holm Gift: Jeanette Nelson
F: 12. Apr. 1928 F: 15. Aug. 1928

2 Barn

1. Michael Holm F: 27. Febr. 1948
2. Marsha Holm F: 31 Maj 1953

6. Jerome Holm Gift: Doris Kautson
F: 24. Maj 1930 F: 27. Sept. 1930
(* * menas tvillingar)

3 Barn

- 1. Patricia Holm F: 27. Febr. 1950
- 2. Berant Holm F: 5. Febr. 1954
- 3. Pamela Holm F: 28. Aug. 1956

4. Arthur Holm Gift: Hazel Owens 29. Maj 1918
 F: 30 Maj 1896 F: 25. Mars 1897

1. Helen Holm Gift: Eugene Hobert
 F: 28. Febr. 1920 8. Aug. 1942
 F: 1st Juni 1916

4 Barn

- 1. Julie Holm F: 20. Nov. 1954
- 2. Becky Holm F: 10. Nov. 1955
- 3. Kenneth Holm F: 27. Dec. 1956
- 4. Pamela Holm F: 25. April 1959

3

2. Roberta Holm Gift: Mary Lewis
 F: 20. Nov. 1930 F: 17. Nov. 1942
 Gift: 17. Juli 1960

1. Clark David Messman
Född: 3 juni 1960

Jag har vist inte fått med min syster
Annas barn.

Har lämnat rum för Karl Holmbergs
barn? Kanske Ernst Holberg i Aspång
kan ge dig upplysning om namn och
födelsedagar. Han sade att de hade
varit 12 syskon, 6 äro döda.

Vår släkt skulle alltså vara omkring
300 individer och de flesta i Lyon
County = (Härads) på Prärien i Syd-
västra hörnet af Minnesota.

Från Början Till Nu Är Helgebo
Släkten Omkring 300 Själur??
Lyon County = (Härads) är nog lika
stort, som Bohuslän och Prærieland
och bara jordbruk, Hovete och Majs.

Senare skall jag skriva mina er-
farenheter från den dagen jag var
född på Hälgebo enligt min moder
till resan till Kanada och de sju
åren där!

Har snart färdigt mina "memoarer"
eller som jag skall kalla det!
De första 83 åren i denna världen?

Giv Akt!

Skall skriva några händelser ur mitt
 lif från den dag jag var född, enligt hvad
 min moder omtalade till de första åren i
 Kanada? Så den som läser det kan finna
 ut hur de "graktade" alla sina pengar i
 Amerika för 50 à 60 år sedan!

Det var en hård och kall vinter
 när jag föddes en söndag den 12. jan.
 1879. Platsen var gården Helgebo i
 Mos socken på östra sidan om sjön
 Bullaren vid foten af Kynne fjäll!
 Min mor talade om mycket från den
 tidens om inte annat så skrek jag så
 förskräckligt och antagligen var det
 väl en känsla af hvad som väntade
 mig i framtiden?!

Söndagen efter måste jag döpas (Kriptonas?) så de byt-
 tade in mig i kläder placerade mig i en "skrinde"
 (en sorts hög stöcke med två säten) och körde nord-
 ut längs Bullaresjön 1/2 mil till Naverstads

kyrka där jag blev döpt i "springvatten?"
Sedan var det väl inget märkvärdigt för
än när jag skulle vaccineras!

Det lästes upp i kyrkan hvar mödrarna
skulle bringa sina barn för vaccineringen!
Barnen måste bäras emedan det var inga
bilar, bussar eller taxis. Vägarna voro i-
bland oframkomliga med fordon i symmet-
het på östra sidan af Bullaresjön.

Mannen som vaccinerade var klockaren
i Bullarens Hård. Han hade hvitt långt
^{hår} som räckte nära till axlarna och var
klippt som ett halmtak?

Folk var ju så "vidskepliga" på den tiden och sa-
de att han kunde "trolla." I alla fall var han or-
ganist, hade utmärkt sångröst och inman han
började sjunga lade han alltid in en "mubba"
smus på underläppen så den stack ut och
sedan sjöng han så ljudligt och godt.
De hade en liten orgel i Moo kyrka men

mössen hade åtit hål i bälgen sådes det?
 Senare fick de "peporgel" i kyrkan och ibland
 "trampade" jag bälgen. Jag var väl då 16 à 17 år?
 Tillbaka till min vaccinering och när den var
 väkställd fick mödrarna order om att bringa
 barnen tillbaka för att se resultatet.
 Jag var immune så 3:de gången min mor
 bringade mig till klockarn sade han: Här
 kommer den "Hårde" och han har segt skinn!
 Har varit vaccinerad 4 gånger sedan utan
 resultat. "Immune." (Även för Pängar??)
 När jag var 3 år satt min Uncle Otto vid
 bordet och åt och stod framför och någon
 sade: Att unkel skall resa till Amerika!
 Hade kanske aldrig hört det namnet, men
 trodde det var i skogen på andra sidan af
 granngården Hillbo. Det var så långt jag
 hade rest. Jag tänkte han kommer nog till-
 baka, men tog till 1948 alltså 66 år när
 jag återsåg honom i en liten stad "Tracy"

Sydvästra Minnesota!

Barn märker ju inte hur tiden flyr utom vid ovanliga händelser. Det var en plats som kallades Djupesvik norr om Helgebo vid Bullaresjön och där var några akkrar som användes för åkerbruk och en dag fick jag följa med (antagligen för att de skulle "veta" hvor de hade mig?)

De hade med sig en grå häst, som hette "Grälle" och gödselkärva så de ställde mig upp i kärvan, gav tömmarne, smackade hästen och sade: Låt den gå som han vill han tar dig hem och det gjorde han. Jag var 4 år, stod och höll i tömmarne med båda händerna som en "man" men stod för nära intill frampidan af kärvan så när Grälle fick se några gröna, läckra grässtrån på vägen gjorde han oberäkmat för "Halt" och "plump" där föll den lille kusken ner mellan kärvan och

bakändarna på Skälle som inte flyttade sig.
 Minnes inte hur jag kom upp i karran igen
 eller om jag stötte mig när jag föll?

Skälle tog mig hem mycket riktigt och det
 var någon hemma på gården som spände
 hästen ifrån, tog af selen samt släppte
 honom lös för ^{att} beta grönt gräs!

Troligtvis blev jag sömrig lade mig att
 sova. Det var en skomakare och gjorde
 skor till familjen på Helgebo och han
 gjorde ett par hood de på den tiden kan
 lade "krokstöflar" knäbyxor med "läm"
 för "bakändan?" När mina stöflar voro
 färdiga fick jag prova dem och skoma-
 karen sade: Nu får du gå och visa din
 mamma. Min mamma var vid "Dyget"
 springbrunnen nere i dalen så jag
 sprang dit och mötte samt sprätte
 med benen! Hon sade: Du är ju
 stora, ouna karlen nu! Fyra år?

Jag tyckte det var solskin som det alltid är när jag tänker på barndomen och Sverige?

När det blef vinter fick jag en liten kälke med korta stakar i bakken som jag gick och sköt omkring. På den tiden var det inga under^{kläder} och jag gick utte hvar dag utan wantar och "lämmen" nere för "bakändan". Det ser ut som om barn inte märker kylan.

På våren 1884 fick jag ledgångsreumatism och blev sängliggande och öm i hvarje led. Det var långt till doktor Fjällbacka 50? kilometer och kanske ondt om pengar, men där kom en sjukvårdssoldat som skulle vara god? Han ordinerade ösvättad färull rundt om lederna samt saltvattenbad och bomolja. Jag var så öm så de måste vända på mig i ett lakar.

Jag blef "medvetslös" för en tid, men hur länge vet jag inte. Glömde att fråga min mor.

Det var våren när jag vaknade och solen sken in i stugan. De hade lagt en gammal pistol, några gamla klockhjul, samt knoppar från pilträdet utanför allt tillta på när jag vaknade?

De voro alla ute i värbetet som då gick på!
Det tog inte länge för mig nu ty dagen efter jag kom till sans stod jag allredan på 4 ben i sängen och sade när min mor kom in: Tilla här!
Eredan tog det inte länge förr än det var allt glömt?

Hadde fyllt 5 år i januari, och hade ingen att leka^{med} men på "Ångkagen" ovanför Kåstet bodde min Faster Anna Maria, som var gift med Ivar Långström och de hade ett par pojkar, men ämlare än jag som lekte med mig och stekte Faster vafflor som vi fick med antingen honung eller sirap på. m.m.m.
Jag lärde mig att klättra uppför Kåstet fast det nog var riskabelt så brant som det var?
De ville inte jag skulle klättra eller gå till

Ångkragen så de sade, att det gick en stygg
gubbe emellan södra ändan på Bullaresjön.
Vassändan till Sundskult och bar "huoudet"
under armen.?? Kanske går där än?

Jag var rädd, men tittade nogg innan jag satte
över vägen.

På kvällarne innan ljus tändes (talj och vaxljus)
sades att de satt "kvällhuk" och då kröp spök-
historier fram! Jag satt i ett hörn och lys-
nade, vågade knappt andas ty "spöket" kunde
höra mig?

Efter min sjukdom när jag väl kände
mig bra fick jag följa med min mor till
Moo kyrka. Det var solskin och vackert,
vi gick in genom den lilla kyrkdörren,
satte oss på en bänk i närheten af altaret
och dörren stod öppen för det var varmt.

Min mor förmanade mig att vara tyst!
Plötsligt kom en humla inflygande och en
"barncöst" pep: Mamma där är komla!

Det var mycket folk i kyrkan och alla lyfte på huvudet och log, då skändes denne gossen!

Det är många små episoder från min barndom och ungdom samt upplevelser under min tid i Svenska arméen osv. Det skulle kanske taga för mycket tid och rum?

S. stället vill jag söka förklara hur man bar sig åt för i tiden att, som folk trodde lättoindigt och kvickt kaffa åt sig en "liten" million? Var färdig med 17. Infanteriet på hösten 1906 samt blev gift hvilket jag icke skulle ha varit. Arméen gjorde mig bara godt. Både korpsal- och underofficersskolan gjorde godt. Vi lärde matematisk geometri, geografi, kartteckning, uppsats- och välskrifning, Morses- (telegrafsystemet) snabbskrift, Esperanto = (världspråket,) och jag tog en kurs i dubbelt italienskt bokhålleri? Det var mycket bättre än de vanliga folkskolora!

Efter militärtjänsten reste jag till Strömstad, lade in ansökan vid tullens fickplats som "extra" d. v. s. om någon var sjuk eller hade semester! Vi ringer till dig när vi behöver dig. Jag måste ha läkarbetyg så jag tog det i Strömstad. Kunde använda glasögon sådes det, men annars felfri med ovanligt stark kroppskonstitution? Det menades ingenting till mig den tiden Aldrig sjuk en dag för lång tid.

Vid regementet talade jag på att om jag ingen job får efter jag slipper ut uniformen kanske jag reser till Amerika?

Det var en volontär vid Bohusläns reg:te som hade hört hvad jag sagt, samt slutade på tid som jag sökte samma post och fick den, men dog inte långt efter?

Tullinspektören ringde mig upp och frågade om jag kände en viss person som han nämde vid namn? Jag svarade ja!

Han fick din plats för han sade du skulle resa till Amerika! Jag svarade om jag inget job för, men jag blev ju lovad vid tullen?
Det var anden af det och så blev det beslutat att jag skulle resa till Amerika och fick biljett därifrån.

Jag tjänade i genomsnitt 3 kr. om dagen och det var hårdt att reda sig på det.

Så börjades det att "glunkas" om "generalsträjk", hur skulle man då "existera?"

Amerika, Amerika det är platsen. — —

Man gjorde upp planen, flyttade från Hamburgsund till Hällevadsholm för att Frida skulle komma närmare sina släktingar!

Den 12. Juni 1909 lämnade jag järnvägsstationen tog afsked af de käraste jag hade?
Svea var då 1 år 11 månader. Vi visste ju inte om vi skulle återse hvarandra!
Det var den första "sommardagen?"

Det var första gången jag reste söder om Uddevalla på banan jag varit med om att bygga. I Göteborg träffade jag en norrlänning som skulle till U.S. och vi åkte på en "trehjuling" som väl hade fotogemotor. Det var put-put-put?

Vi kom till båten som "Rollo" låg vid en gammal sviktande träbygga i Göteborgs hamn. Där tänkte jag: "Han skall göra det?" Vädret var lugn och vackert hela tiden i Skagerack och ungdomar låg på övre däck^{et} filtar och solade sig.

När vi hade passerat Skagens udde eller norra ändan Danmark och fick kännning af Engelska kanalen, båten började rulla (Rollo) och ungdomarne försvann och jag såg dem inte förr än i England. (Sjösjukan) När vi kom till England fick vi litet att äta bleva placerade på tåget som tog oss till Liverpool där vi ^{störk} någon sorts immi-

grantsoppa? —

Från järnvägsstationen i Liverpool som var under "glastak" åkte vi på dubbeldäck buss som drogs af två magra utsvaltna hästar. På vägen till Båten Empress of Ireland stannade bussen för någonting och där var en del unga pojkar i 10 & 12 års åldern samt en flicka i samma ålder!

Någon på bussen slängde ner några småmynt och trasiga barnen kastade sig över pengarne och slogs. Flickan slogs som en lejoninna stackars barn! Hon hade ingen kjol bara en gammal fitt beunder om livet så man såg "bara låren och höfterna".

Jag tänkte är detta det förmögna England som de ha skrikit så mycket om?

Vi vandrade ombord och fick våra hytter anvisade. Britsen min var i fören tillsammans med 5 andra och jag hade undre bädden eller Britsen!

Så blåste Empress of Ireland för att lämna Europa och styrde ut genom "Irlandska" Sjön under stiljte och vackert väder, men när vi kom ut i öppen sjö = Atlanten gick vågorna i skjortärmarna och det var nordväst vind med hög sjö under 4 dygn. Vi sågo 8 isberg en dag och luften var kall på grund af isberg. Det sadet att isjökarna hade "kalvat."

Tre fjärdedelar af passagerarne voro sjösjuka jämrade sig och kräktes och luktade dåligt. Båten hörde till Canadian Pacific, lincen och var på 18.000 ton. Nu ligger den på botten af St. Lawrence viken vid Quebec. Den blev rammad 1912 eller 1913 af en norsk kolbåt. Jag var bekant och arbetade tillsammans med en norsk som arbetade på norska båten. Hans namn var Anders Martinsen och är död nu. Det var över 1,000 personer.

som omkom den gången och min bror Karl var beräknad att komma med "Empress of Ireland" men det var inte rum, så han kom med nästa båt. "Empress of Britton" så han klarade sig!

Jag brukade stå vid relingen på högra sidan af båten och vakta när ungefär hvar niunde våg slog över fören och då "dök" jag i lå för relingen som var gjord af tjock plåt och räckte mig under "kakan!"

Plåt som det var kom det upp två "sprättar" med "knäbyxor" och med händerna i byxfickorna samt började att "spatsera" fram och tillbaka på promenaddäcket samt språkade. Af den anledningen af att de sågo mig där så misstänkte de ingenting, men jag bara väntade att den rätta vägen skulle komma och den kom så de båda sprättarna lägo flata och sopades bort mot kommandobryggan hvar några af befälet stodo och gapskrällade åt föreställningen.

De två grabbarna blevo genomdränkta
samt försvann!

Om en stund kom det upp ett par and-
ra "gökar" och de fick samma kalla,
kraftiga dusch som förra!

När vi kom närmare land stillnade havet sig
och vi fick se Nova Scotia (en provins i
Kanada med vattenfall och is på bergen
än? När vi kommo in i "St. Lawrence-
fjorden" blev det och är ständigt dimma
så ångkvisslan ljud kvarje två minuter
och den lät som om luften darrade?

Jaj, så kom vi till Quebec, som var ändpunk-
ten för sjöresan och vi stannde där för
att komma med tåget, som var och hade
bara immigranter ombord. Medan vi
väntade gick vi ut och tittade på stadens
och då sågo vi för första gången "trotto-
arer" gjorda af plank.

Quebec är en gammal fransk stad.

Vi voro inne i en butik och jag köpte mig
 ett hvitt stort bröd och en bra ostbit för
 reskost. En svensk medpassagerare köpte
 en bit "pie" åt mig. Den första jag smakat?
 Vi fingo undergå en sorts inspektion och
 så gick vi på tåget som kvisslade till af-
 gång och det lät som en ångbåtskvissla
 så jag tittade ut och tittade men såg ingen?
 Vi voro ju i Amerika nu och det blev stor
 skillnad?

I vagnen jag fick voro alla framlingar
 och jag satt hela dagen och tittade ut för
 att få ~~se~~ se något storartat, men inget an-
 mat för en lång tid än mossar med lark-
 träd och granskog? På en del ställen
 kunde man få se en och annan nybyg-
 gare som byggt sig en liten "timmerkåja"
 med ett rum, två små fönsterguggar
 och en liten dörr!

Där var en del öppen jord och antagligen

hade alla stubbarne som en gårdesgård
bliverit sprängda upp ur jorden?

Omsider kommo vi till "Lake Superior" eller
som heter på svenska - Ofre Sjö - med
Staden Port Arthur. Banan gick över en lång
träbro över en stor vik af sjön och det
såg inte godt ut. På bron stod vattentunnan fulla af
vatten som skvalpade över när tåget kullade förbi?
Vattnet var för att släcka eld med ifall det ~~sk~~
skulle bli skogseld, som det ofta var och
kanske kunde antända det "gamla, torra, trä-
verket" i bron? Bron var lång och gick i
en stor båge eller "hästskeform" så att jag
som var i sista vagnen tittade ut såg jag
lokomotivet midt emot på andra sidan
viken? Vi voro alla immigranter?

En natt stannade tåget ute i ^{en} mosse
och några af oss gick ut på banan och
tog en promenad och vi hörde att det
spikades? Kanske lades in nya slipers?

Vädret var lugnt, himlen var klar och en nymåne
 lyste i väster. Då fick jag som jag trodde höra
 ett underligt kvitter af en fågel och det lät
 som t-r-r-r-r-r-r i "vändlighet" för det gick i
 ett utom att dra andan? jag tänkte för mig
 själv: Detta är Amerika eller åtminstone början?
 Många år senare fann jag ut att det var ^{en} liten "groda"
 som klättrade i träd och kunde ändra kroppsfärgen
 att stämma med bakken på trädet som han satt på.
 Det mesta vi såg var ödemark utom när vi ha-
 de passerat "Öfre Sjön" då det kunde visa sig
 en "mybyggares" timmerkoja eller något litet
 samhälle vid någon sjö.

Jag satt hela dagen och betraktade landet och
 resan tog mig två (2) dagar och två (2) nätter
 och "reskosterna" var ett bröd och en ostbit
 som jag köpte i Luebec. På natten sovo
 vi på träbänkar och där ^{var} ficktjuvar så en
 del som hade pengar förlorade dem, men
 jag var "lycklig" jag ^{hade} inga att "mista.??"

Jag hade ju läst mycket om indianer och
 och nu fick jag se dem emellanåt vid någon
 hållplats där de i allmänhet hade sina tält
 i en backslutning. Kvinnor och barn sut-
 to bredvid sina "tepees" = tält och männen voro
 ute och jagade eller fångade pälsdjur?
 Så småningom närmade jag mig bestämmelse-
 orten Kenora eller som den förre hette "Rat
 Portage." Det var kl 7 på morgonen den 27.
 juni 1909. Solen sken och det var varmt
 och vackert! Stationshuset var af tegel och
 namnet Kenora stod med stora bokstäver
 så jag var nog mycket riktigt på rätt plats?
 Det är inte som i Sverige att Stationsmästaren
 står på Perrongen och flaggar stopp!
 Alla passagerare skulle "Västerut" och jag var
 den ende som steg af i Kenora!
 När jag kom ner på perrongen stod där en
 ensam man och lutade eller stödde sig
 mot stationshuset! Han hade svart knoll-

- ikt här, stor krokig näsa, mörk hy, samt hade ansiktet fullt af koppårr?
- Jag kunde några ord engelska så jag gick och frågade om han visste hvor John Samsson boide? Han skakade på huvudet, men svarade inte!
- Utagligen var han half fransman och half indian från "Quebec" och förstod inte mer engelska än jag?
- Jag hade ju varit ute i världens lite förut så jag tänkte du kan stå där jag redar mig nog!
- Solen sken himlen var klar och det var vackert. Färvägsstationen lågt lite högt så jag kunde nästan se hela staden fast den var "vidspridd" med en folkmängd af i rundt tal 7,000 sades det då och var 50 eller 60 år gammal.
- Där såg jag ett stort block med bara "brädhyttor" klädda med tjärpapper, en liten fönsterglugg och en liten dörr att komma in genom samt en plåt-pipa som stack upp från ett halftak?
- De hade bättre vedbodar på trakten i Sverige hvor jag kom ifrån? Oj! oj tänkte jag

hvar gör dem eller får de alla pengarna från?
 Jag gick och tittade mig omkring och då fick jag
 se det stod "Operahouse" på ett hotell och det
 var där mina systrar hade arbetat och då
 var ju det ett andra bevis för att jag var på
 rätt platsen i Amerika?

Det var cementtrottoarer här och jag märkte att nästan
 alla husen hade ena gaveln mot gatan och de hus
 som tjänstgjorde som butiker var framsidan ut-
 byggd mot gatan så det såg ut som fyrkantigt
 men bakom var det "ryggås." "Bluff!"

Som jag gick där trottoaren framåt och tittade
 fick jag höra två svenskar som talade svenska
 och jag var inte sen att anfälla dem och igen
 fråga efter John Samsson och nu fick jag svar
 ty den ene som hette Bokvist vände sig om
 och svarade med "gruff" röst: "Hvad vill du
 honom?" Jag talade om hur det förhöll sig
 och då sade han följ med oss! Det bar ner
 till centern af stadens till en restaurant

där svenskarne brukade samlas och där var måg-
 40-pruntimmer och karlar och ett par blevo presen-
 terade för hvarandra! Mannen räckte fram
 en stor "labb" och sade: Tjenis! på dej mitt
 "sköna nöje!" jag tyckte det lät ohyfsat!!

Vi setto där en stund så sade Bokvist att
 jag skulle följa sjön "Lake of the Woods" eller
 på Svenska = Skogarnes sjö, den är 140 eng,
 mil lång och nära på lika bred med 100-tals
 öar. Jag gjorde som han sade samt glodde
 till höger och vänster då jag fick se en
 man stå och skärpa bångbors vid en fält-
 smedja! Det var John Samsson! Hade sett
 honom på "fotografi", men kände inte igen
 eller tänkte det var så lätt?

Han såg förstås på kläderna osv. att jag
 var främling så han frågade när jag gick
 förbi: Hvar jag kom ifrån och när jag
 svarade Bohuslän, sade han då är du
 bror till Maria. När svaret var ja

sade han vänta lite skall jag ta dig hem
och vi gick, kom hans hem och mycket där var
Maria utanför huset och tvättade kläder för
hand i en tvättbalja. Det var väl inga tvätt-
maskiner än?

Det blev middag och det var ett bra middagsmål för
Maria var god kok. Det var "cakes" = kakor och
hvita kvietmjöl samt bra med socker. Maria
visste hur det var hemma hos oss så hon sade:

Ät nu Victor så mycket du vill nu och det
behöfde hon inte be mig efter den "ransonen"
jag hade på resan från Kuebec?

För ett par dagar jag slog dank och tittade
mig omkring? Det var vndt om arbete på
den tiden i Kanada också, och den enda
industrin var ett stort sågverk och en
kvarn som malde 3,000 tunnor hvete på
20 timmar, men där var naturligtvis
fullt och man kunde inte vänta att
någon skulle ^{sluta} för att jag skulle få arbete?

Min sväger August Karlsson hade ju varit i Kanada i många år, kände till folk förhållanden ganska bra så han skaffade mig arbete!

Det var tre män, en Västmanlänning en från Umeå, och en norsk från Hammerfest, världens "modligaste" stad!

De hade arbetat på den nya Canadian Transcontinental järnvägen långt norr i "Wildmarken!" De hade 4 hästar, ett 4 mans- och ett 8 hästars tält samt redskap! Nu skulle de ut mot prärien och slå läger på Kaddada Regeringens land, och beköfde en fjärde man och jag hade väl blivit född till det!

Vi lastade in hästar, tält redskap och matvaror och ut "läst" bar det 140 eng. mil om jag minns rätt? Vi stannade på ett sidspår på gränsen mellan Prärien och Berglandet?

Där var mossar kvar det växte en sorts gräs som de kallade "Redtop" = Rödtopp som blev nära 2 meter högt? Mossarna sträckte sig 5 eller 6 eng. mil i alla riktningar! Bara ett hus i närheten och det var en vaktman för Canadian Pacific

Järnvägen som var dubbelspårig och gick emellan Quebec i Öst, till Vancouver i Väst: 3,000 eng. mil med mycket trafik.

The andra 3 karlarna hade väl utsett platsen för ut som var ungefär 50 meter från järnvägen och litet högre beläget än järnvägen.

De togo en af hästarna med till tältningsplatsen, som var belägen ett bra stycke från sidspåret, och bundo honom i några småbjörkar på andra sidan ett djupt vattendike, som vi måste komma över genom att gå på järnvägen.

När vi gick tillbaka för att hämta de andra hästarna och hästen som stod bunden där såg att vi lämnade honom slet han sig och hoppade igenom buskarna för att komma med oss. Han såg inte diket för buskarna utan hoppade rakt i diket som var omkring 3 meter djupt, med brent, vatten som stod över ryggen på den stackars

hästen som hoppade i dym och försökte komma upp, men diket var för djupt och sidorna oro för branta.

Mannen från Umeå sprang tillbaka till vagnen efter ett rep, kom tillbaka, klädde af sig och gick ner till hästen lade rännmaran om hälsan och manövrerade honom så att han stod på bakbenen och med frambenen emot diketkant. Och så alla tillsammans på en gång drog vi! Hästen höll på att kvävas och när han kände ^{det} gjorde han ett "fortvivlans" hopp och kom upp som ett skott?

Männen lånade hvad de kallade en "Pushcar" d. v. s. en fyrhjuling vagn som gick ^{på} räls och så gjorde de en plattform så de kunde köra höbalar sedan! Vi satte upp båda tälten och bröngade över det mest "nödvändiga" af verktyg. De hade slättermaskin, lias, yxor, filar, köksredskap! Det gick en bäck nära vårt läger, men vatt-

net var gult, varmt och stillastående, fullt med
 mygglarver, ödlor, grodor och andra kryp och
 det var den enda sort vi hade att begagna?
 Till en början kokade vi vattnet ifall det skulle
 vara "Tyfus baciller" i det. Tyfusedemi hade
 rasat hårdt förut! Det var kärnt att få kylt
 af vattnet emedan det var 35° och högre Celsius!
 Även mätterna var varma och det blev inte tid
 att koka så vi jagade undan "ynglet" och drack
 vattnet som det var! Vi soettes hemskt eme-
 dan den starka värmen och vattnet var varmt!
 De andra hade haft Tyfus förut så de voro im-
 muna, men de hade diarré july och sprang där
 med byxor i "nåven" hvarje dag, men jag må-
 de fint konstigt nog? Även hästarna vardt
 sjuka "Svampfeber" och hofvöta så de måste
 skjutas en stackare? Det var en söndag
 som jag tog en spatsertur längs banan då
 jag fick se en af hästarna ligga nere och han
 hade ätit rundt omkring så långt han kem-

de räcka så marken var svart!

Jag försökte hjälpa honom, men han kunde inte komma upp, så jag gick tillbaka till lättet och varskodde de andra! En af dem hade gevär och sköt det fattiga djuret. Jag tog med en spade gräpde en grav och kullade honom ner i, men det blev kors[†] eller minnesmärke[?]?

Norsken körde slättermaskinen och jag fick gå före hästarna och se oss före ty där var endel stora gropar antagligen grävda 1867 när järnvägen byggdes. Gräset kallades "Redtop" var ibland 6 fot högt och vått af dagg så jag var genomvåt tills solen hann torka mig. Hvad som vi inte kunde komma med maskin använde vi liar.

När höet var torrt räfsades det ihop och lades i stora stackar!

En dag när jag och norsken var ute och slog gick hästarna ner sig i ett gungfly så bara huvudet och ryggen syntes! Min kamrat sprang hem efter de andra hästarna och drog dem.

upp. Det var riskabelt att få dem loss från maskinen och ansträngde sig förskräckligt så de darrade när de kommo upp, och de voro täckta med sand och blålera.

Vi torkade af hästarne med gräs så godt vi kunde och det var mycket varmt så hästarne torkade fort annars hade myggorna i "milliontal" ätit upp dem? Vi hade arbetat hårdt så svetten rann af oss och "Lörsten" satte åt oss, så vi började leta efter någon källa för vatten!

Jag sökte på Södra sidan af järnvägen och den andre på Norra. Jag var den lycklige och fann en bergknalle och emot den var det murat upp i en halfcirkel med sten! Antagligen hade det varit en källa när järnvägen? Den var ungefär 2 meter djup, men det lite vatten så jag klättrade ner, skummade af det "gula" slammet, jagade larver och kryp undan, fick min kamrats hatt fylde den och gav åt honom och jag gjorde "likadant!"

När allt gräset som vi kunde komma åt och var i stackar fick de en höpress från staden så då började höpressningen på dagarna och på kvällarne körde vi balarne till sidospåret kvar en af oss staplade det upp. Det längsta vi hade att köra på järnvägen var ungefär en $\frac{3}{4}$ svensk mil.[?] Det var på höstsidan vi pressade hö så kvete-skörden pågick som bäst så det kom ett kvetetag tungt lastat kvar halftimme ibland och då fick vi stanna, lossa af och när tåget gått förbi lasta på och gå igen.[?] På bestämd tid kom ett itlag från Vancouver med passagerare. Det kallades "Vancouver Limited" och en kväll var det försenat så vi väntade och det kom inte! Då sade de att vi gå ändå och vaktar för ljuset och röken.[?] Vi brukade se röken och ljuset ut mot prärien för där var ju få träd i vägen! På vägen till höstapeln var det en bergskärning och innan vi gick igenom

den brukade vi stanna, lyssna och speja
så vi inte blev "fångade" där?

På andra sidan var det stor mosse med bra
hög järnvägsbank?

De satte iväg som vanligt, moersken körde,
en satt på lasset och höll utkik, jag satt
på bakken bakvänd och var bromsare!

Vi hade gjort en sorts plattform af bräder
och vi tog i allmänhet ett ton pr lass!

När vi kom till Bergskärningen stannade vi och
lyssnade. Det syntes hvarken ljus eller rök så
vi körde igenom och när vi kommo halfvägs
ut på mossen blinkade det till skärning-
en och där var "Vancouver Limited!"

Det tog litet tid att stanna vagnen eme-
dan jag bara hade en spak för broms och
den arbetade bara på ett hjul?

Så fort det var stopp tog moersken kisten
ifrån, af järnvägsbanken och band honom.

Han skyndade upp för att hjälpa oss?

Vi hade balarne af som vi vråkte till höger och vänster, en del på det andra spåret och en del utför banvallen. Vi hade även af plattformen när norsken kom och hjälpte oss med vagnen och då var tåget bara ett par meter ifrån oss och det sade p-r-r-k-k-r-k? och sand och grus yrde om oss?

Det var "nära ögat" och tänk om tåget hade urspåret, gått utför den höga banken och ner i mossen? Vi tre hade blivit dödade och kanske alla som var på tåget. Vi gjorde inte om det igen ty det var "siskabelt?"

Dagen efter kom samma tåg tillbaka västerut och både eldaren och lokföraren skakade knytnäven åt oss!

En natt blev det orkan, regn och åskväder det blixtrade från alla världens hörn och vårt och hästarnes tält blåste ner så vi måste upp, ut att försöka resa dem upp igen hvilket gick bättre än vi trodde emedan

vi hade "frä" elektriskt ljus?
 En natt måste vi upp och bärga en märke
 som hade fallit i en bäck med branta sidor
 och kunde inte komma upp emedan den var
 1 1/2 meter djup! Mårren var sjuk och var stel
 i benen! De tog en spade, gravde ner kanten
 där hon stod, gick hem selade två hästar
 och en af dem tog af kläderna, gick ner i
 vattnet, lade rep vid fram- och bakbenen!
 Hästarne förstod att det var något särskildt och
 voro rädda samt drog kvickt och med kläm så att
 mårren kom upp ur bäcken som om den vore "smörjd".
 Hon gick ner sig en annan gång, men då kunde
 4 af oss lyfta upp henne!
 Sedan var det inget särskildt utom att vargarne
 var närgångna och tjöt på nätterna tätt intill
 tälten så vi fick inte sova! En af karbarne
 sköt i riktning kvar de tjöt, sen blev det tyst?
 Det blev hösten kyligare och frost om nätterna så myg-
 gorna blev stela och man fick vara i fred?

Vi arbetade där ute i tre månader så bar det väg till Kenora igen och det var fortfarande vackert väder och bar mark! Kommen tillbaka till Kenora där jag bodde hos min syster Maria var det till att raka & klippa sig samt få sig andra kläder.²

Jag gick ner till staden och tittade mig omkring. Rätt, som jag stod där på ett hörne kom samme mannen "Bokvist" som jag träffade för tre månader sedan! Han frågade om jag ville ha arbete kunde jag gå med honom till Canadian Continental Railway hvor vi skulle göra undermurar för stationshus och banvaktstugor för den nya järnvägen? Där fandtes inget människoliv och inga hus utom stockhusen som rallare hade bodt i!

Jag antog erbjudandet och betalningen var \$2.50 om dagen och \$2.75 för Söndag?

Han sade: Köp dig snörs²stöflar, ylletröja, Hudson Bay fittar, ylle underskjortor vantar både skinn och ylle samt såpa (tvål.)

rakdon, skrifdon, papper, ett par handdukar osv.
 jag bundlade ihop filtarna i en rulle, tog min
 Svenska handkoffert, packade den full med de
 saker jag tänkte mig behöva och så bar det iväg!
 Vi tog tåget österut på Canadian Pacific järnvägen
 till en plats, som ¹⁹⁰⁴ "kallas" Vermillion och därifrån
 gick vi 20 svenska mil norrut i vildmarken.
 Det hade kommit lite snö och en sorts väg, som
 begagnades för att frakta "proviant" såsom mat,
 sprängämnen och hvad arbetarna kunde behöva?
 Järnvägen var färdig, men där var ingen ordinarie
 trafik ännu, bara enstaka arbetståg.
 Platsen där vi skulle bo var övergivna timmer-
 hyddor, som begagnades när järnvägen byggdes och
 leran som var smetad emellan stöckarna hade
 fallit af så man kunde ligga i "bunken" och se
 snön utanför men vi frös inte ty där var en
 kokspis och två stora Oljetunnor som det el-
 dades uti. Platsen var väckert belägen vid en
 bra stor sjö med "klart" vatten. På en liten

kulle bland furuskog läg ett "enstaka" timmerhus där
 det sades att de hade kvinnor som alltid följde
 järnvägsbyggen och det var det första hus som byggdes?
 Det sades vara mest svenskar och finnar och det
 sades att järnvägen därför var byggd med "smus"
 "brännvin" och "konnor"!

Det var mest accordarbete och många foro inte till
 staden förrän arbetet var fulländat och det tog
 ibland ett år. De bytte aldrig underkläder ty
 de hade inte tid att tvätta så kläderna fick sitta
 på så länge de hängde på och sedan ta nytt?

Följden blev att de blevo fulla af "lus" och lusen
 förde "Tjffus" sjukdom så en massa kallare dog?

Nära intill var en kyrkogård som var inkägg-
 nad med järnvägskails och i mitten stod en
 stor gravsten med namnen på de begravna?

Om det kom någon släkting till de döda ifrån Sverige
 och de kunde så togo de den döde anhörige till
 staden och begravde honom i staden Kenoras
 kyrkogård. Det var en lång och besvärlig

genom vildmark, att föra de döda i seyrnehet på sommaren! Det var mycket skog, bäckar samt mossar så det var nog besvärligt?

De flesta af de döda är nog kvar i vildmarken och förblir där in i "evighetens" tiden?

Jag fick en brädd, (kunk) under en annan och var ensam samt hade hö att ligga på och så var jag ju i Amerika?

På kvällen när jag gick till sängs tänkte jag min pipa! På den tiden rökte jag "Cornwall".

Jag var nöjd med min dag, låg och räknade ut hur mycket dagens förtjänst blev i Svenska pengar.

På söndag lastade vi grus i en järnvägsvagn för att användas för grundmurarne och vi fick \$2,50. och det blev 9 kv. i svenska pengar? Heh!

En dag vi arbetade med en grundmur kom det en man och frågade efter arbete och fick, men enligt seden i Kanada hade han inte filtter med sig, som de borde ha? Han grep med högra handen i kläderna på bröstet och rubbade fram och tillbaka? Han var full af - lus!

På kvällen när vi skulle gå till sängs hade han ju inga fittar så "basen" frågade om han inte kunde få sova jämte mig, hvilket jag lovade?

Men store levande hur hans "hyresgäster" anföll mig på natten så jag fick inte sova?

På kvällen efter bytte jag underskjortor, tog på en ren och hällde fotogen efter sidorna och trättade den aflagda och hängde den att torka!

Så fortsatte jag att göra hvarje kväll, tog en af mina fittas lade mig i övre kunkens med hälften af filtten under mig och jag låg där på bara bräderna emedan där var inget hö att ligga på?

Vi hade ett bra långt stycke till arbetet så vi använde en sorts "trilla" som "drevs" af fyra män och det var i allmänhet nära fullmörkt innan vi hann hem!

En kväll när vi for hem och hade kommit in i bärghärrningen som vi alltid gick igenom mötte vi arbetståget där. Banan var rak där och tåget hade svaga lampor så vi kunde

inte se hur nära den var före än vi voro inne
 i "skårningen" och rått inpå oss då vi alla
 hoppade af och alla utom en Västgöte och jag
 hoppade upp i klyftor och afsatser i skårningen!
 Jag och min kamrat stannade för att lyfta ma-
 skinen af spåret? Vi hade lyftat den ena ändan
 af då låget var nära oss och vi hoppade emot
 tåget på ena sidan ifall tåget tog "trallan"
 som det också gjorde! En af tågbesättningen
 stod ovanför kofångaren och hoppade upp
 när han såg oss och trallan annars hade
 han blivit dödad? Ett hjulpar af trallan fast-
 made i kofångarn och trallan blev förstörd.
 Tåget stannade och de andra männen kommo ner från
 sina "hyllor" och Bokvist som var bas sade åt loko-
 motiföraren att om vi gjorde rått skulle vi ta
 dig ner och ge dig ett "gott" kok strykt emedan
 du inte använde ånghvisslan ens!
 Han för sig och det sades att han fick afsked.
 Det började lida mot jul 1909 och det föll snö

samt blev för kallt att handtera cement så vi fick sluta och gå hem!

Västgöten ville att jag skulle gå med honom ut i Väst. Han hade arbetat på "ängskyffel" och då skulle han hjälpa mig att få arbete, men emedan jag hade mina släktingar i Kenora och jag inte var så god i engelska språket än beslöt jag att inte göra honom sällskap!

Natten före vi lämnade kampen kom det 1 fot = 30 cm med snö och 30° Fahrenheit och vi gav oss i väg på morgonen. Det var 18 eng. mil = 2,5 Nymil! Min kamrat sade att i dag skall du få se på en hård marsch! Han visste inte att i armén hade vi hårda marscher och att ingen ovan kunde stå dem!

Min kamrat gick förut, men tog så korta trippande steg så det tog inte så mycket!

Wid middagstiden nådde vi hvad de kallade ett "halfvägshus" där vi köpte kaffe & smörgåsar! Vi voro ungefär halfvägs till

järnvägsstationen på Canadian Pacific
 järnvägen! Efter kaffet sade min kamrat
 att nu får du gå före, hvilket jag gjorde.
 Jag hade höga snöestövlar med höga hålar!
 Det var 30 cm. snö och ingen hade färdats
 där förut! Jag tog ut och hvilade på stegen
 såsom jag hade lärt i Svenska infanteriet
 och efter någon sakade min kamrat af
 blev långt efter och jag måste vänta på
 honom ibland och båda svettades hårdt?
 Vi hunno till stationen i tid, kom in i
 vagn där det var godt och varmt!
 Det var ännu dagsljus när vi kommo till
 Kenora och jag gick till min syster Marias
 plats, lade mina filtar ute på snö i fall
 det skulle vara "lyresgäster" i dem?
 Jag talade om för Maria angående luser
 och sade jag vet hur att handtera dem,
 så gick ut, bredde filtarna ut på snö
 och det var 30 minus grader och hon såg

ingen "passagerare" fotogenen hade jagat dem bort? På kvällen tog hon fillarna in och lade dem vid kokspisen i köket!

Jag var nu så godt, som hemma, men utan arbete igen? Min sväger August Karlsson, som var gift med min syster Anna skaffade oss båda arbete med att hugga "cordwood" famnved för en engelsman på en ö ute i Lake of the Woods! Priset var \$1.00 pr Cord. En cord = 4 kbm.?

Jag var ingen "ymänniska" och såg användes icke utan träden högs af!

Första dagen "fabricerade" jag en cord klöv och staplade upp den och förtjämde en hel-dollar att lägga i "hög".

Det var 3 eng. = 1/2 svensk mil ut på sjön och vi gick på skidor! Det var 1 fot snö på sjön. Vi gick igenom som ett sund som kallaes Devils Gap (Djävulens gap) och högg en del cord, hur många minnes jag inte, men en dag när jag skulle klyoa en famnveds-

ka högg jag mig i högra stortån så Karlsson
 gjorde upp eld där jag satte mig bredvid tog
 af moccasinen, vred blodet ur strumporna
 (3 par) bytte om med dem på vänstra foten
 som voro torra, band en näsduk om den
 sårade tån, tog på moccasinen igen efter
 Karlsson fann en fin och mjuk stältråd och sydde
 ihop moccasinen som jag högg! Jag höll ut dagen
 men nästa gick jag inte ut emedan jag var
 rädd att få kyla i såret?

I stället stannade jag hemma och gjorde en
 stövel eller strumpa af en säck, revade
 tyg eller trasor på benet med stöveln över.
 Nästa dag var jag i arbetet igen, men en
 dag hade vatten kommit under snön så när vi som
 vanligt gick hem på kvällen gick Karlsson före
 och jag i hans spår, men omtagligen var jag tyng-
 re så det bar till isen med mig och den våta
 snön frös på skidorna och mina fötter
 särskildt där säcken var på?

Jag kommer inte ihåg hur många cord vi högg
 men vi fick betalt för hälften och nästom skulle
 vi få när han hade kört veden ut?

Den blev inte utkörd före våren och då bröt
 eld ut på en del var ute i sjön och då
 följde vår ved med och då ville ägaren inte
 betala oss sade han? Det var dålig förtjänst!
 Inget mer arbete att få före våren och då fick
 jag arbete i "brädgården" att släpa plank
 och bräder. Betalningen var \$3.00 för tio
 timmar hvilket var stor betalning på den
 tiden annars var dagpenningen \$2.00 pr dag.
 Nu fick jag brev från Boerige att Frida och Sven
 skulle komma över oaktadt jag hade skrivit
 att hon skulle vänta tills jag om möjligt
 fick stadigt arbete och fick sansat mig?
 Min morbror Karl i Nordängen skulle resa
 till Kanada så han betalade biljetten och tog
 henne med sig så det var inget att göra åt?
 Vi bodde ett tag hos min syster Mari och sedan

fick vi reda på ett litet hus i närheten som vi hyrde och bodde i till hösten 1912!

Arbetet i brädgården var hårdt isynnerhet för en som var ovan, men jag lärde mig och fick duktiga muskler ty i genomsnitt handterade vi 40 ton af material pr dag?

Det var 4 hästar som drog bräder och plank upp på 4-hjulsvägnar som gick på räls!!

På hösten första veckan i November var arbetet slut igen ty det smälde till med hårdt frost på en enda natt -30° så de kunde inte få timret löst från isen i sjön?

Så var det att söka efter arbete igen hvilket jag också fick! Det var som vanligt att ge sig ut i skogen denna gången ganska långt norr om Canadian Pacific eller som vanligen kallades: C.P.R.

Vi voro 70 men i den skogskampen och

det var god mat och bra bäddar och betalningen var \$20.00 månaden, och denna gången var jag beredd ifall "lägret" skulle bli fullt af löss? Jag hade nämligen köpt för 25 cents "sebedilla frö" så ingenting kom på mig?

Det var 2 svenskar i kampen som spelade fiol och en gitarr så det spelades hvar je kväll och jag sjöng visor!

Om jul sade jag åt förmannen att jag skulle sluta, men han ville inte att jag lammade?

Ute på Lake of the Woods 35 eng. mil från Kenora var en gammal guldgruva benämnd Mikado som skulle öppnas igen och de behöfde vedhuggare! Ångpannorna eldades med ved emedan det blev för kostbart att frakta stenkob den långa vägen ut på sjön? Betalningen skulle vara \$1.10 pr cord och vi fick begagna alla slags träd såsom gran, furu, asp, lärkträd! I Januari den 12. 1910 voro

jag, August Karlsson och några andra på väg
 till Mikado med feltar och bokag på ryggen.
 Det hade kommit 1 fot med ny sno samt var bra
 kallt så en del fick frostsador i ansiktet.
 En släde med två hästar före körde före oss
 men ändå var det tungt att gå plötsligt kom
 jag att tänka på att det var den 12. januari
 min födelsedag som jag firade på "enkla"
 sätt. Jag var nu 32 år detta var år 1911!
 Vi voro i allmänhet 2 män på samma plats
 ifall någon skulle bli skadad.
 Skall återgå till marschen, till gruvorna som
 det tog oss två dagar att göra!
 På natten hvilade vi i ett övergivet bonings-
 hus och jag och Karlsson lågo på golvet med
 bara en filt under oss det var bra svalt
 fast det eldades i en gammal kakelugn.
 Vi kommo till bestämmelseorten nästa
 dag i någorlunda oskadat skick samt
 blevo hänvisade till våra kvarter som

var små timmerkojor som kunde hårbärga
6 eller 8 men!

Vi voro 5 men i vår koja däraf en indian vid
namn Pete Red Sky, hvilket menas Peter Röd Sky.
Han var 22 år gammal och son af Indianhöfdingens
på den reservationen!

Jag vande mig att handtera axan så jag kunde klara
mig ganska bra! Jag högg, klöv och staplade
 $3\frac{1}{2}$ cord och i genomsnitt gjorde jag 2 cord!

Vi betalade 30 cents om dagen för maten!

I April månad några dagar före Aurora skulle födas
blef jag med honom som körde mat och förnöden-
heter till gruvan! Och när lille Svea såg mig
sprang och mötte mig och jag lyfte upp henne
och bar henne och när hon titlade upp och fick
se mitt långa bruna skägg gaf hon till ett
"gallskrik"

Allt gick bra med Aurras födelse och snart fick
jag börja i brädgården igen!

Allt gick ju bra så jag köpte en lot eller tomt

af sågverket för \$100,00 och betalade \$10,00 i månaden och jag arbetade med att rödja af allt skräp, som grannarne hade kastat dit?

Tillsammans med Marias man tog vi kvar vårt Egna Hem ute i Winnipeg River (Winnipeg Floden.)

Där var en halfo som stack ut i floden! Den var allaredan mätt upp af landtmätare så jag tog den ena delen som var 17 1/2 acres och Samuelson tog den andra som var 1/4 48 acres och där var bra med skog på båda så vi gick dit på söndagarna på hösten och högg vet åt oss själva! Det var lång väg att gå dit (5 mil) så jag köpte en bra segelbåt billigt så vi kunde ro och segla fram och tillbaka?

När det var nordanvind seglade vi hemåt ty det var stark motström på sina ställen! Det lär vara den 4:de floden i storlek och vattenflöde i Amerika och är utloppet för Lake of the Woods som i sin tur får sitt vatten från Lake Rainear och ett 50-tal mindre sjöar! 1912 bestöt jag att bygga en bostad

som jag kunde kalla min egen, Den blev inte stor, men vi hade tak över huvudet!

Det var fram emot höstsidan 1912 som tomten var betald och gick sågbolagets kontor ~~ta-~~ ~~lade~~ lade om mina planer att bygga samt bad att få byggnadsmaterial på afbetalning och det fick jag. Det blev 81000 i månaden och den 27. Oktober kom materialet och nu begynte det att "arbetas!"

Hvarje kväll till kl. 12. lördagsnatten och hela söndagen? En söndag kom Otto och jag tror det var Berndt hans bror hette. De hjälpte mig att spika bräder i taket?

Den 18. Nov. flyttade vi in i vårt nya hus? Vi var då 4 personer, jag, Frida, Svea, Aurora och vi hade nog rum! Efter arbetet var slut var det att ge sig ut i wildmarken igen och denna gången blev det på samma järnväg som jag arbetade 1909, men nu var det en tunnel som det skulle spettas mer lösa stenar. Det var ett

farligt arbete men det varade inte länge som väl var. Javisst nu var jag "utan" arbete igen, men blev "kock" för ett litet lag arbetare som skulle spränga undan några klippor Winnipeg River så vattnet skulle bli lägre längre upp?

Vi bodde i en gammal övergiven "koja" jag vet inte hvad den hade användts för, men där var sovrum med en kakelugn som stod midt på golvet i en låda med sand!

I köket var det ett bord med träbänkar samt en gammal, rostig förfallen kokspis, men jag var god att få den att fungera eller som smålänningen sade om "tuppen" tjänstgör r-ra!

Jag lagade mat och stekte svenskt bröd eller "kaga" i den och karlarna sade att det "smacks gut?"

När vi lämnade platsen och var färdiga var det bröd över som jag tog med hem och gav till barnen och de sade att det smakade så "godt?"

Fick brev från min bror, som sade sig vilja resa till Kanada och jag bad honom att han då

tax med några bärghorn, kilar och kilbläck och det och det gjorde han! På tomten som var hälften en granitbärghålla låg det en stor kullersten of granit. Den var nog två meter i diameter och den afhöll alla att köpa den!

På våren 1913 skulle Karl komma över Atlanten med "Empress of Ireland" eller samma båt som tog mig över! Den var på 18,000 ton, men var inte så modern som senare byggda fartyg!

Jag visste när han skulle anlända till Quebec så jag vaktade tidningarne och en dag stod det. Atlantångaren Empress of Ireland sänkt af en norsk korbåt i St. Lawrenceviken 1,000 personer omkomna?

Den brukade ha 14.00 passagerare och den ligger ännu på sjöbotten!

Naturligtvis tänkte jag då att där gick Kalle? Men lyckan var den att det var inte rum på denna båten så han tog nästa fartyg, som hette Empress of Britton och var systerskepp.

Karl fick arbete med att köra häst i brädgården att börja med och sedan försökte han många arbeten. Han var ju ung (17 år) härdig och "ogift" så han redade sig ganska bra!

Nu blev det för mig att börja kila sönder den stora stenen och Karl hjälpte mig på kvällarna efter arbetet och vi fick en mängd vackra stenar som jag använde en del för grundmur, för vedskjul, en del lades på bärghållen där jag sedan bar jag jord, gödsel och ruttet sågspån kvar jag sedan planterade Svenska kospotatis! De trifes bra där och ett år fick jag 16 bushels på den lilla platsen?

Övad som återstod af stenarne använde jag för att göra väg så man kunde köra upp med vedlass från bekändan af tomten?

Jag som sagt byggde en vedbod på grundmuren och timret för underdelen fick jag ute på landet!

Stockarne täljdes ute på landet och när det var Stordanvind hängde jag två efter

båten och seglade emot strömmen som ingenting?
 All ved jag behöfde högg jag på landet och en
 tysk som hade hästar körde hem den åt mig
 liksom timret som jag seglade hem.
 Af all den tid jag varit i Amerika 53 år har
 jag köpt bara två (2) cord!
 En sommar brann sägen mer 1913 eller 14?
 och då blev många utan arbete och vi fick
 ta hvad vi kunde få tills det börjades åter-
 uppbyggning af sägen då jag blev "natt-
 vaktman?" På våren började sägen som vanligt
 och då hade jag stadigt arbete på sommaren igen.
 1914 bröt kriget ut och allt arbete stannade av?
 Bara passagerartågen gick och ingen ogift
 person i militäråldern fick arbete, just
 för att tvinga dem in i Kanadas Nya
 Armée? Den dagen krigsförklaringen kom
 gick vi ut till arbetet på morgonen, som
 vanligt och kl. 10. på fm. sades det att nu
 är det stopp? Tack staplarna och gå hem?

Jag var ju "litet grand" gift och hade två eller tre små barn!

Några af oss beslutade att resa ut till prärien på skörden emedan koeteskördens var i full sväng!

Vi reste till Manitoba, men vädret var rägnigt så kunde inte arbeta mer än halva tiden så vi gick hem om en vecka och fick arbete i staden med att göra cement-trottoaren i stället för de gamla som voro af plank. Det arbetet varade tills det blev frost och för kallt att handtera cementen och då var det att titta efter arbete igen, men denna gången gick jag icke till skogen utan till en stor mjölkvarn hvor de malde 3.000 "tunnor" hvete på 20 timmar? Kvarnen hette "Maple Leaf" hvilket menas Lönn Lof?

Jag och en annan okänd började matshäft. Säckarne var 140 pund. 100 kilo är 220 pund så rakna ut det själf! Säckarne släpptes ned

i en ränna som kom ifrån fjärde våningen
 och det med rasande fart så att mjöldusten yxte?
 Säckarna kom ned i järnvägsvagnen på ett bord
 som nåckte tvärs över vagnen i höjd med
 axeln! På ena sidan var en morak som
 var erfaren! Min kamrat som var okänd liksom
 jag hade på sig "vanliga" kläder och "hård" håll
 ("knallhåll") böjades först när signalen ljöd
 och jag tittade på? Det kom tre 140 pounds
 säckar med några sekunders mellanrum
 och jag var inte värst angelägen anfälla den
 första säcken men den andre nybörjaren
 tog den första säcken som om han var
 rädd att jag skulle jobben ifall han inte
 "anföll" först? I alla fall stod han och
 "jämkade" med säcken på axeln tills nästa
 säck kom och stog till den han hade
 och säck och "gubbe" ramlade ut efter
 golvet och "knallhatten" liksom "trippade"
 och knacke när det bar iväg med den?

Stu var det min tur och jag hade lärt mig att inte stå vid bordet och jämka utan tog den hur den kom och jag lärde mig att "handtera" ganska bra!

Om en tid kunde jag handtera ~~mjölpåsar~~ "mjölpåsarna" ganska ledigt och en natt som jag och nvesken arbetade trodde engelsmännen som stod vid maskinerna att de skulle "korcka" oss emedan vi var Skandinaver och neutrala? Det var alla engelsmän vid de fem maskinerna som malde mjölet, och de hade ett stort upplag af 80-punds säckar som skulle till Frankrike under 1:sta världskriget 1914 à 15. Vi hade två män som brukade vara i 4:de våningen och sända ned hvad upplag där kunde vara så och nu, och tillsammans tog männen vid maskinerna och kastade sig på upplaget af 80-pund säckarna och sände ner så de voro 7 män och hvarje "kärna" eller "truck" tog 5 säckar så det vill säga att vi tog

emot nere vagnen 35-80 mjölsäckar på någ-
 rå sekunder! En järnvägsvagn höll 42 ton och
 vi lastade den på en timme och 40 minuter
 sade norsken som hade klocka!

Det var påkostande det första när vi voro
 långt bort i änden på vagnen och vi sprang
 som skottsolar tills vi voro baste till
 halfvägs mot bordet då vi stodo där och kastade säc-
 karne i plats. Det hade att vara så många säckar
 å hvare "ranka" för att få rum för så många
 ton! När upplaget var slut kom de andra
 med och skulle se om vi voro begravda un-
 der säckarne emedan vi inte hade ringt
 "stopp" under hela denna flod af "mjöl?"
 När de kommo mer för att tillude stodo jag
 och min partner och språkades vid och han
 frågade hvad de tillude efter? Å ingenting!
 Min partner sade att vi hade lastat 30 ton på 1/2
 timme? Sedan kom säckarne sakta eller bara
 så fort som maskinerne kunde mala!

En gång var jag och en Polack i vagn och skulle lasta och han ringde en signal som vanligt för de två männen, som sände när. Det var 3-56 kg. säckar åt gången och med lagom mellantid! Steu vet jag inte hvad infall han fick eller hvad som för i honom, men han gav två signaler igen? Då sprang männen ifrån maskinerna grep "truks" och emedan det var ett stort upplag den sortens säckar åt börja sända ner?

Det var alltså 7 män och hvarje man tog 3 säckar, alltså 21 så fort de kunde sända dem? När upplaget var slut återgick de 5 männen till sina maskiner och säckarne kom lagom fort. Rätt som det var sprang Polacken på mig, grep mig om livet, men sade "ingenting?" Jag gjorde det samma och klämde till honom så det "brakade" i bröstkorget på honom. Ingen sade något, men han stannade hemma en hel vecka? För hvad orsak?

Om mat blev jag ensam att lasta två järn-
vagnar med kili (100 pund.) det vill säga jag
handterade 84 ton ensam på 9 timmar för \$2,00
eller 2 1/2 cents a ton? Högar af pängar???

Emellan Jul 1914 och Njår fördärvade jag vänstra
armågen samt fick blodförgiftning så jag radd att
mista armen och den var svullen från naglar-
ne till axeln! Doktorn gjorde 6 hål i arm-
ågen, satte dit 6 gummipor och blåste ut
blod och var? Om två veckor eller på
min födelsedag var jag hemma igen och måste
emellanåt gå sedan och besöka doktorn!

Hade armen i band en längre tid och armen
var öm och vek länge?

Jag fick anbud att komma tillbaka till kvar-
nen, men gick inte! Armen var fortfarande i
band och jag fick job med att köra häst
för "sågverket" och det kunde göras med
en arm, var lättare och samma "betalning?"

I Kanada hade de vid den tiden fått en ny

lag i industrien, "ulycksfallsförsäkring" så
så jag fick \$ 2,00 om dagen eller likaså
så mycket som när arbetade 9 timmar vid kvar-
nen. På sommaren arbetade jag som vanligt i
brädgården och på hösten 1915 bar det ut i
skogen långt norrut!

En svensk vid namn Kron hade tagit ac-
cord på att hugga slipers och timmer så
vi var 11 män och Kron, samt två par hästar
som drog materialet till stationen 4 mil från
kampen.

Jag och en stor norsk från Stenkjeas 30
mil norr om Trondhjem?

Vi fick 8 cents pr sliper samt 5 cents
för hvarje timmer samt 1 cent stycket
för hvarje sliper när vi drogo dem till-
sammans?

Det var en mycket kall vinter, vi arbetade hårdt
och norsken hade stora "röda" mustascher och
andedräkten frös på dem så han hade

ett litet "isbärq" som hängde ner över munnen på honom så kan säg ut som en "kvakross" eller en "prehistorisk" varelse?

Vi använde en 4 fot svensk säg med 2-tums blad, den var lätt att handtera, vi använde den att mäta slipersen med somi var 2 säglängder eller 8 fot och skar kvickt igenom stockarne? En dag bräkte sägen så vi gick 2 mil tillbaka till kampen eller skogslägrret för att se om där fanns någon extra säg som vi kunde bruka tills vi fick bud till staden, men där fanns ingen!

Vi drack en kopp kaffe att varma oss med och sedan resa till staden. Detta var inte C.P.R. järnvägen utan Canadian Continental-järnvägen långt i norr som jag arbetat på 1909!

Det gick ett lokalt passageraretåg en gång om dagen och om vi skyndade oss kanske vi kunde hinna till "hällplatsen" 4 mil?

Det var god vinterväg emedan de körde
 släpers och timmer den vägen. Vi hade mö-
 cassin och voro båda unga samt sprungr?
 När vi kom fram var tåget försenat 2 tim-
 mar, det var bara en hållplats emellan två-
 ne höjder med ett skjut hvar det stod
 3 flaggor, 1 hvit 1 grön och en röd!
 Vi gingo fram och tillbaka på järnvägsspåret
 baklänges emot Nordväst vinden som drog
 emellan höjderna! Vi voro båda genomvåta
 af svett och hade "kimplust" på ryggen?
 Det kändes skönt att komma in på tåget
 där det var varmt och vi anlände till
 Kenora och fick oss ett par supar svensk
 brännvin och där talades om hur kallt
 det var. En sade att det var 65° under 0
 Fahrenheit eller 55° under 0 Celsius och
 kan "försäkra" att det är ganska "svårt?"
 Det var ju rysansvärdt kallt många gånger, men
 emedan man ingen termometer hade visste

man ju ingenting!
 Två pojkar Eriksson och Rönnmart arbetade
 tillsammans i skogen och en dag fann de en
 "hare" som var "stelfusen" så de gjorde eld
 tog haren i broner och lyfte honom nära
 elden och om en stund gav han sig iväg?
 Där uppe i skogarna fändes inget mänsk-
 ligt utan "jodling" af vargar, ugglelåt och
 ibland någon taljocke om han överlevde.
 På kvällarne när vi hade atit var det 3 Umeåbor
 som spelade fioler, och gitarr samt sång!
 Det spelades inte kort och vi hade inga
 tidningar att läsa fast det var krigstid?
 Kommer inte ihåg hur länge vi arbetade där, men
 på sommaren var det brädgården igen!
 Nu finns kvarken brädgård, såg eller mjöl-
 kvarn? I stället en stor pappersfabrik!
 På Lake of the Woods är det många sommarstugor
 och turister ute på vårne!
 Den sjön är 140 eng. mil = 20 svenska läng och lika bred!

En vinter arbetade jag in en stor skogskamp där sjöngs och spelades det och det var god mat af alla slag och när "männarna" hade varit ute i kylan och arbetat hårdt och voro hung-
 riga så vi åt som vargar och det var en engels-
 man som åt ihjäl sig och ^{en} svensk blev sjuk så
 så de gjorde en sorts släde af skidor som de
 lade honom på och två män drog honom
 3 svenska mil över skogsstigar i 40° kyla!

På sommaren 1916 arbetade jag som vanligt i
 brädgårdem och där var en man från U-
 meå som varit i Staterna och talade om
 att det var bättre förhållanden där och
 inte så kallt som i Kanada, så vi be-
 slutade att ge oss af?

Jag trodde att emedan Frida min hustru och
 barnen alltid voro sjuka att det berodde på
 det kalla "klimatet" så om jag fann en
 varmare plats söderut skulle det hjälpa?
 Jag likade Kenora och omgivningerna där

och var beredd att stanna för godt. Hade
 täljt 80 vackra stockar i skogen för att bygga
 till huset, men på grund af detta mitt beslut
 gaf jag timret till min sväger och gav "Egna
 Hem Landet" tillbaka till Staten? Som sagt
 var det 174 acres = eller omkring 174 tunn-
 land med bra skog på och jag hade röjt
 en acre nere vid floden samt funnit
 och grävt samt satt plankor innanför en
 "vatten-spring!" Allt detta gick på "pottan"
 och var till ingen nytta?

På platsen i staden hade jag grävt in vatten
 hade staket rundtom hela tomten, trottoar
 från gatan, planterat plommonträd, samt
 krukskär och vinyårskruskar samt pioner
 framme vid gatan! Det var år 1916?

Jag och min blivande kamrat Eriksson begar oss
 i väg "antagligen" med båt över Lake of the Woods?
 emedan någon landsväg emellan Kenora och
 "Fort Frances" vid U.S. gräns dit vi begar oss

inte fanns på den tiden, det var bara vildmark.
 När vi bar oss åt så kom vi till Fort Frances.
 fick arbete i brädgården där! Det var två
 stora sågar bredvid varandra och tillsammans
 sågade de 300,000 kvadratfot af bräder & plank
 på 10 timmar! Vi arbetade i brädgården som
 extras d. v. s. om någon var frånvarande tog vi
 hans plats? Jag fick först arbete på kedjan
 där materialet kom ut i från sågen!

Materialet eller plankor och bräder had grad-
 märke så hvor och en grad skulle ligga på
 sin bestämda plats eller vagn och lyckades
 få virke upp till 30 fot långt, 12 tumt breda
 och 2 tum tjockt. Jag drog, stet och "pusha" för
 att få dem undan allt det andra. Materialet så
 handlederna "svullnade!"

En dag arbetade jag på elektrisk staplings-
 maskin. En dag var jag stället för en som
 var hemma sjuk och jag och hans kamrat
 handterade 60,000 kvf. 1 tumt bräder på

8 timmar och tjänade \$ 6,00 den dagen och termometern visade 110 Fahrenheit eller ungefär 35 eller 40° Celsius och var det många som blev sjuka på grund af den starka värmen och hårda arbetet. Bräderna tog upp värmen och det ångade af dem så det blev fuktig luft?

Stu hade vi fått erfarenhet på denna platsen och började tala om resa över gränsen!

Det var nu på höstsidan och som sagt bar det väg?

Och det var sedan många erfarenheter och mängden "gången" stod stod jag på sista "trappsteget" till "dödsriket" under tiden jag arbetade i gruvorna i 27 år?

Jag har det uppskrivit i mina memoarer!

Detta blir allt och i denna boken är det nu rum för din släkt på Långströms sidan!

Detta var alltså mina första 7 år i Amerika och en del har lämnats ut?

Victor!